

EOPTH

ΙΑΓΙΑ

Πτέρμαχος

της τοῦ Ἑλληνισμο

ΤΟ ΘΑΥΜΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

τὰ ὀλίγα σχετικά ἐπεισόδια, ποὺ ἀναφέρονται εἰς τὴν Γραφήν, λατρεύει τὸν Μονογενῆ Τῆς σάν μητέρα στοργικῇ. Παράκολουθε τὸ ὑπεράνθρωπὸ Του στάδιον κατὰ τὰ χρόνια

[illegible][illegible]

★
Ἡ Μητέρα τοῦ Θεοῦ, ἡ Παρ-
θένος ἡ Ἀμωμος, ἡ Στοιχεική
καὶ Πνευμαμένη Παρθένος-Μη-
τέρα, πῶς μποροῦσε νὰ μὴν
ὑπάρξῃ εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς διὰ
→ ΒΛΕΠΕ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

BAPE 4ny ZEIAA

της έντασης παρουσιάζει Του
Μητέρα προφέρει και άνθρω-
πο. Έως το φεστέρα Του μα-
γύριο όπου η μητρική Τη
καρδιά σπασάει το πόνο, η
αμφιστομία ρομφαίας, που
Τη είχε προέπει το γέφυρο Σω-
ζόν, ότι θα Της έλθοι να
τήρηθι που να έγαλύοιχαν τον
Εσπέρα. Κι' Εκείνος, Θεός
και Λόγος, άλλά και Άνθρω-
πος, έβλεπε μέσα στην φεσ-
τέρα στις μέρες της άγιωσίας
Της άνέλιψης, τη Μητέρα Του
έναν Τη λημονέι. Την έμψυ-
πέσεται στον άγκαμμένο Του
άσπρη.

Ἀειπάρθετος εἶνε καὶ Πά-
 ρωνος καὶ Ἀχραντος καὶ Ἀ-
 ἰδυντος καὶ Παναγία καὶ Δέ-
 σποινα τῶν Οὐρανῶν. Ἡ ἱερὰ
 παραδόσις ἀπὸ τὰ πρῶτα χρό-
 να τῆς Ἰδρύσεως τῆς Χριστιαν-
 ῆς Ἐκκλησίας δέχεται τὴν

Ν ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

ἀνευρίσκουν
τὸ φρεϊδερίκου β'.

ΙΟΣ ΤΟΥ ΧΙΤΛΕΡ ΔΙΑ ΤΟΝ ΜΕΓΑΝ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ

Ο κατάλογος απτελείτο από δεκά φαγητά, χωρίς να λαμβάνεται υπ' όψη η σούπα και το Βραστό. Τα φαγητά αυτά ξεσέρβιζαν το ένα κατόπι του άλλου, και συμφωνούσε προς τις παλαιές παραδοχές, οι ίδιοι οι Βασίλεις ξεσέρβιζαν τους συνδαιτυμόνες του. Από τα νοστιμώτατα αυτά οκτώ φαγητά, τα τέσσερα κατασκευάζοντο κατά την γασ-

νός και τὰ νοτιοδυτικότερα, ἔδωκε δι-
 διατάγας νὰ προσκομίζονται τοῦ-
 το ἀπὸ ὅλης τῆς χώρας. Ἀλλὰ καί
 οἱ κηφισοὶ τοῦ και τὰ θερμοκλιμῖ-
 να τοῦ τοῦ ἐπισημαίναν θαυμαστά
 φρούτα, καθ' ὅλης τῆς ἐποχῆς.
 Φρενιτικός δ' ὅτ' ἔπαυσε καλῶς
 καὶ ἐπὶ μακρὸν διαστήματι. Κατὰ τὴν
 γένημα ἔπινε καμνὴ ὑποπλάθου
 γουδίας ἢ καλὴν ποτὶν ἰσχυρὰν
 ἁπλῶς. Ἐπὶ τῆς ἑποχῆς ἔπινε καλὴν
 ἁπλῶς.

Ο άσηματικός τρόπος του ή του βασιλιάς, συχνά ξεχασμένο, γει με τους στρατηγούς του. Έλη σμήνη, πράγματι να έλπι ότι την βασιλική ταυτή πράξη, δεν γένουν δεκτοί παρά οι έπιστοι στρατηγοί και μόνον, οι έδωσαν, σιν καλής συνταγάρχης ή και νεν πρόσωπον. Βασιλέας, συμπαθής εις τον Βασίληα. Οι ένοι, δν συμπετίχον, παρά κατά τα έτήσια, μα δεινία της Αλλής, τα όποια